

bulletin pro naše příznivce

*Doprovázíme mladé lidi z dětských domovů, pěstounské péče
a ohrožených rodin tak, aby převzali zodpovědnost za svůj vlastní život*

TAM VE VZDÁLENÝCH PARDUBICÍCH...

*Vztahy s našimi klienty
udržíme i na dálku*

NAŠE MALÉ DŮVODY K RADOSTI

*Krátké příběhy ze života
našich klientů*

SYNOVSKÉ DILEMA

*Těžké rozhodování
mladého muže*

ROZHOVOR

*Se staronovým členem
našeho týmu*

NOSIT V SRDCI TY NEJCHUDŠÍ

*Z promluvy hlavního
představeného salesiánů*

Interaktivní PDF

Úvodem

Milí čtenáři,
dovolím si začít vtípem – hádankou. A hned se vás zeptám: „Jestli-
pak víte, jak se jí slon?“
Dávejte odpovědi, jaké
chcete...jak to u anek-
dot bývá, odpověď nakonec stejně
zní jinak: „No přece PO KOUSKÁCH!“

Anekdota hezky vyjadřuje naše
pocity. Když s našimi mladými
přáteli řešíme jejich každodenní
starosti, stojíme spolu s nimi před
„ohromným slonem“. Mají toho
na řešení většinou tolik, že bychom
sami občas ze všeho nejraději
utekli. Dotýká se to při jejich
doprovázení nějak i nás samotných.
Jinak to prostě nejde.

Abychom to vše přežili a vydrželi,
důsledně se držíme naší osvědčené
zásady „radovat se z malých pokroků“!
Jedině ty vedou ke skutečnému
a reálnému cíli. Potřebujeme zažívat
každý den kousek radosti z toho, že se
nám spolu něco povedlo. Musíme
si to uvědomovat, pojmenovávat
a posilovat. Nesmíme mít přehnané
nároky.

Toto číslo je věnováno některým
takovým „malým důvodům k radosti“.
Mohou nám pomoci nahlédnout pod
pokličku životů lidí, pro které tu jsme.

Monika Peterková
ředitelka organizace, předsedkyně klubu

Obsah

(nadpisy fungují jako odkaz)

Úvodní slovo, obsah 2

Tam ve vzdálených
Pardubicích 3

Naše „malé důvody k radosti“ 4

Co se u nás událo 6

Rozhovor – Aleš Kalina 8

Synovské dilema 9

Z promluvy sal. představeného
Slovo závěrem 10

Pomozte nám 11

Podporují nás, info 12

„Tam ve vzdálených Pardubicích...

... jsou lidé, kterým na mně záleží, kterým není jedno, co se mnou je, co prožívám, z čeho se raduji a čeho se obávám. Každý týden se mi moje doprovázející snaží dovolat, aby se mě optala, jak to se mnou vypadá. Občas se stává, že nemůžu zvednout telefon, jsem třeba v práci, ale to není v našem spojení překážkou. Naučila jsem se totiž ozvat zpět. Když mám kredit, tak je to jednodušší, napíšu SMS či prozvoním jako znamení toho, že už jsem na příjmu. Je však dost chvil, kdy tuto možnost nemám. Naštěstí se mi podařilo najít jiný způsob – zasílám vygenerovanou SMS zprávu s prosbou o zavolání. Telefonáty s mou doprovázející jsou pro mě důležité. Jednak si můžu popovídat s někým, kdo mě zná, ví, co mám za sebou a jak urputně se snažím najít místo v tomto světě, ale také se mám možnost poradit o tom, co mi není jasné, ať už se to týká peněz, práce či bydlení. Téměř nikdy nezapomenu pozdravovat „ostatní“ v Bosku. Jsem ráda, že je mám...”

Tak takhle nějak si dovoluji představit pocity, které mohou Anitě díky naší spolupráci probíhat hlavou...

Anita již několik měsíců hledá své místo v samostatném životě. O tom, že to není „žádný med“, už ví své. Jak ráda teď v našich telefonátech vzpomíná na období, kdy pobývala v zařízení ústavní výchovy, což s sebou neslo spoustu negativních emocí, ale na druhou stranu jistou míru zabezpečení. Odešla před necelým rokem a za tu dobu vystřídala několik míst pobytu. Momentálně je tak daleko, že jsme odkázány pouze na telefonické rozhovory. Spolupracujeme již několik let a prošly jsme mnohými situacemi, které nás nejednou stály spoustu energie a sil. Avšak troufám si říci, že díky prožitým těžkostem se nám podařilo vybudovat takový vztah důvěry, že dnes můžeme sdílet prakticky všechno, co se v životě Anity děje. Pravidelně ji zvu k nám do Centra Don Bosco do Pardubic. Také jí připomínám, že kdyby byla blíž, mohli bychom jí nabídnout mnohem více podpory. Anita si je toho vědoma, zatím má skromné přání – přijet se k nám v dohledné době aspoň podívat. Přála bych si, aby jí to konečně vyšlo...

Anežka Moravcová

Naše „malé důvody k radosti“

HRANICE

V týdnu nás byla navštívit mladá maminka se třemi malými dětmi. Stále se jí nedaří vyjít s penězi. Většinou utratí „zbytečně“ za oblečení na děti. Podle jejích slov nechce, aby „vypadaly jako socky“. Dvě dcery a syn jsou plné života,

doslova k neutahání. V hospodaření je co zlepšovat. My ale sdílíme radost z toho, jak „naše“ mladá maminka umí své děti laskavě a pevně usměrnit. Leckterá jiná máma by se od ní mohla učit. Přitom ještě loni jí děti doslova lezly po hlavě. Pomohla jí naše podpora a její odhodlání dát svým dětem to, co sama nezažila.

BOHATÝ SPONZOR

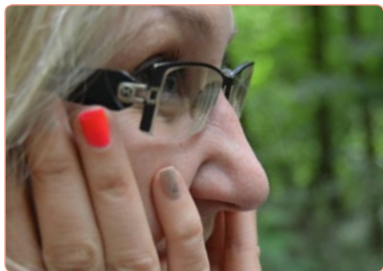
Na návštěvu přišla maminka Lenka s vykulenýma očima: „Musím vám něco říct! Ve školce mě oslovila jedna paní: že prý ví, jak jsme na tom s penězi špatně. A taky ví, že do školky vodí děti jeden tatínek, který je neuvěřitelně bohatý! Ta paní by mohla zařídit, že by nám finančně pomohl, ale nesměli bychom to nikomu říct!“

Lenka je z této možnosti v úžasu... A pak sdílí dál: „Doma jsem to probírala se svým mužem. A přišli jsme na to, že by nám bylo trapně, kdybyste přijeli na návštěvu a viděli jste, že máme nové věci... My vám přece nechceme lhát!“ Co bylo dál? Lenka o den později dotyčné paní sdělila, že pomoc rádi přijmou, ale budou k nám stran příjmů otevření, protože jim pomáháme s hospodařením. Od té doby je „ticho po pěšině“. Lenka i její muž s námi přesto poctivě spolupracují dál...

„MÁMA UŽ ZASE PIJE!“

Z rozhovoru s klientkou Lídou, která byla dříve v dětském domově díky tomu, že její matka pila (Lída má nyní sama dvě děti): „Mámu už zase vystěhovali! Hodně pije. Stavovala se u nás a zkoušela to na mě s tím, že prý sama děti nezvládnou a že jedině moje děti ji z toho alkoholu dokážou vytáhnout! Představte si: já jsem jí dokázala říct, že na návštěvu přijít střízlivá může, ale nechci, aby u nás bydlela!“ (Mladou maminku známe už opravdu dlouho a toto vnímáme jako velmi zodpovědné, statečné, byť bolavé rozhodnutí.)

„NEVÍM, CO BYCH DĚLALA!“

Dopoledne zvoní telefon: „Ahoj Báro. Chci se omluvit za to, že jsem se ti tak dlouho neozývala! Bylo toho na mě ze všech stran moc... Nevím si s fůrou věcí rady! Štve mě to! Dolehlo to na mě všechno tak, že jsem nebyla schopná ničeho... Prosím: jestli můžeš, zastav se u nás!“

SVATBA

Dnes jsem našla na FB zprávu od Markéty. Potřebuje prý poštovní adresu na CDB. Musí nám totiž poslat svatební oznámení. A to je moje dnešní radost. Když jsme se s Markétou před šesti lety poprvé setkaly, bylo to ustrašené stvoření zachumlané v čepici. Občas vykřikovala silná hesla, aby ji druzí nechali být. Bála se lidí, vztahů. Trvalo dlouho, než k někomu našla důvěru.

Postupem let jsem viděla, jak rozkvétá a krásní. Jak roste v komunikaci i dalších dovednostech. A dnes je z ní sebevědomá mladá žena, která hrdě vykračuje do plnohodnotného partnerského vztahu. Gratuluji, Markéto!

„NÁVRAT ZTRACENÉHO SYNA“

„Na víkendový kurz přijede i Patrik!“ Nevěřím svým uším. Opravdu? Patrik? Začal k nám jezdit z jednoho výchovného ústavu, kde byl kvůli útěkům. Nerozuměl tomu, co se s ním děje, chyběl mu domov, rodina. I proto nebyl schopný dodržovat v zařízení

pravidla. A tak byl ze dne na den přemístěn do ještě „přísnějšího“ zařízení až na jižní Moravu. „Tak to je konec! Ted’ už je ztracený!“ – mysleli jsme si. On nás ale velmi mile překvapil. Sám si vše v novém zařízení „vyběhal“ a světe div se: osvědčení vychovatelé mu dali šanci a pustili ho samotného na pětihodinovou cestu k nám do Pardubic na kurz. Zvládl to! Pro nás malý zázrak a velká radost! Držíme Patrikovi palce, aby svou lítost nad hloupostmi, které dělal, myslel upřímně a vydržel na nastoupené cestě k dobrému. Jestli vydrží, bude jediný, koho vedení ústavu pustí na školu mimo zdi zařízení. Jsme připraveni podpořit ho.

Co se u nás událo

Nový název

Od 1. ledna 2016 neseme nový název: Salesiánský klub mládeže, z. s. Centrum Don Bosco. Kvůli změnám souvisejícím s novým občanským zákoníkem byly přejmenovány všechny ostatní pobočné spolky, které spadají pod zapsaný spolek Salesiánské kluby mládeže, z. s. Od tohoto data máme schválené také nové stanovy.

Nový kolega

Od prvního ledna u nás na plný úvazek pracuje Aleš Kalina (více viz rozhovor).

Provinciální kapitula

Na začátku roku proběhla provinciální kapitula salesiánů Dona Bosca. Píše se, že na ní vládla otevřená atmosféra. Můžeme to potvrdit. Byla otevřená natolik, že její první části se účastnili kromě vybraných bratří salesiánů také hosté – např. ředitelé salesiánských klubů a zástupkyně sester salesiánek. Za nás se této části účastnila Monika Peterková.

Společné přemýšlení nad salesiánskými standardy

Od začátku roku jsme uskutečnili tři vzdělávací setkání, na kterých se společně zamýšlíme, jak konkrétně odkaz Jana Bosca může inspirovat naši každodenní práci. Tato setkání vedl a moderoval p. Vojtěch Sivek SDB, delegát pro pastora-

ci. Máme za sebou zatím témata přátelství, svoboda, spoluzodpovědnost. V tématech chceme pokračovat. Pomáhají uvědomovat si to, co je v našem poslání opravdu podstatné.

Získali jsme podporu od Nadace Komerční banka Jistota

V letošním roce se nám podařilo získat významnou finanční podporu naší činnosti od Nadace Komerční banky, a. s. – Jistota. Pomůže nám zajistit osobní doprovázení a pomoc 10 konkrétním mladým lidem, kteří jsou posledním rokem v zařízení ústavní výchovy, nebo jsou prvním rokem v samostatném životě. Jedná se tedy podporu v jedné z nejobtížnějších životních fází našich klientů.

Tento projekt jsme měli možnost osobně prezentovat členům správní rady nadace. Byli jsme velmi mile překvapeni upřímným zájmem o problematiku práce s mladými lidmi z dětských domovů, velkou mírou pochopení pro jejich nelehkou situaci a snahou o nalezení účinných způsobů pomoci.

BYLI JSME V BRNĚ V JANUSU, z. s.

Kolegyním z Janusu Brno, se kterými máme již déle navázanou otevřenou spolupráci, se podařil skvělý počín. Nastartovaly další projekt, jehož součástí budou v průběhu dvou let i kulaté stoly, na kterých se setkávají odborníci, jichž se dotýká problematika mladých lidí, kteří odchází z ústavní či pěstounské péče. Cílem je také upozornit na toto téma a hledat možnosti nástroje efektivní podpory. Je pro nás velkou ctí, že jsme dostali důvěru a byla nám svěřena úvodní přednáška na téma „Budování vztahu jako nezbytná součást spolupráce s dětmi a mladými lidmi z náhradní péče“.

ÚSPĚŠNÁ BURZA FILANTROPIE

Tradičně jsme se účastnili Burzy filantropie, do které jsme se v červnu probíjovali. Náš projekt Ženy pro ženy si donátory naprosto získal. Věnovali mu nej-

větší částku dne – 110 000 Kč! Kromě velmi významné finanční částky nás od donátorů těšila slova uznání naší práce. Díky podpoře můžeme pomoci mladým ženám, které vyrůstaly v dětských domovech a nyní mají vlastní rodinu. Byly by rády dobrými manželkami a matkami, ale chybí jim pozitivní vzory. Projekt je zaměřen na jejich vzájemné sdílení a získávání potřebných dovedností.

A JINAK...

Ve školním roce 2015/16 jsme pro naše klienty uspořádali 14 víkendových setkání Kurzů přípravy na život, dva Pre – kurzy, tři Setkání pro absolventy, dvě brigády, dva Dny pro dětské domovy. Našími programy prošlo v tomto roce asi 120 mladých lidí, kteří využívají různé formy naší podpory.

Představujeme

Aleš Kalina

- Pochází z Přelouče, žije v Chrudimi.
- S manželkou Ladou má 3 děti: 2 dcery a syna.

Aleši, jak dlouho s Centrem Don Bosco spolupracuješ?

S CDB spolupracuji od ledna 2012. Do týmu mě pozval kamarád Martin Poláček, tehdejší ředitel CDB. Začal jsem jako externista na projekty na 1 den v týdnu. Postupně se mé zapojení rozšiřovalo, od ledna tohoto roku jsem již zaměstnán na plný úvazek. Od září 2013 jsem navíc o víkendech lektorem Kurzů přípravy na život.

Jaké byly tvé předchozí pracovní zkušenosti?

Již při vysoké škole jsem pracoval v jedné pardubické reklamní agentuře jako projektový manažer. Zde jsem pracoval i první rok po škole. Byla to velmi cenná zkušenost z dynamického podnikatelského prostředí, ze které v některých věcech a způsobu myšlení čerpám dodnes. Poté jsem 10 let pracoval v soukromé vzdělávací organizaci, kde jsem měl na starosti přípravu a řízení tzv. evropských vzdělávacích projektů. Měl jsem možnost pohybovat se v prostředí velkých zařízení sociálních služeb, škol i soukromých firem, se kterými jsme spolupracovali.

Proč ses nakonec rozhodl naplno spolupracovat s námi?

Toto rozhodnutí ve mně zrálo delší dobu. Přechod na plný úvazek byl vlastně logickým vyústěním nárůstu objemu práce v CDB spojeným s rozvojem a profesionalizací našich aktivit. Mou vnitřní motivací byla i potřeba dělat věci, které z mého pohledu mají smysl. Ve svém věku už začínám hodně zvažovat, kam napřít svou energii a síly. Práce s našimi klienty mě takovým smyslem naplňuje. Pro můj život je důležité, že o pomoci bližnímu nemusím jenom mluvit, ale že ji můžu konkrétními skutky konat.

Které události ve svém životě vnímáš jako podstatné?

Určitě fajn dětství, od rodičů i dědů a babiček jsem hodně dostal – přijetí, pozornost, zájem. Na příkladech našich klientů, kteří toto nezažili, vidím, jak moc je to důležité. Dále mě určitě formoval sport, kterému jsem se věnoval. Velmi důležité pro mě bylo v období dospívání to, že jsem „propadl“ horským vandrum. Myslím si, že pro každého dospívajícího muže je skvělou zkušeností a testem charakteru a vůle putování horami, kdy je odkázán jen sám sebe. Zásadní událostí v mém životě bylo seznámení s mou nynější ženou, která v té době měla 2 malé děti. Rázem jsem se stal z bezstarostného studenta „tátou“ 2 dětí. Se ženou i s našimi dětmi jsme se po 3 letech našeho soužití nechali u salesiánů v Pardubicích pokřtít. Nastoupení cesty víry pro mě také bylo velmi důležité. Další nové obzory mi otevřel absolvovaný psychologický výcvik.

Centrum Don Bosco nese jméno po sv. Janu Boscovi. V čem je tento světec pro Tebe inspirací?

Vírou, vytrvalostí, nasazením, odvahou, upřímností, přímocarostí, vnímavostí nebo konkrétními činy pro ty, na kterých nikomu nezáleželo.

Je naopak něco, v čem jsou pro tebe inspirací naši klienti?

Naděje, že i přes vše, čím si prošli, může být lépe, bojovnost, touha po naplnění snů, touha odrazit se ode dna a uspět v životě, vystačit s málem, schopnost rozlišovat mezi upřímností a falešností.

Jak ty sám dobíjíš baterky?

Velmi rád jezdím na kole (žena mi říká UC = úchylný cyklista), nabíjí mě jakýkoliv pohyb v přírodě. Je mi dobře, když můžeme být sami se svou ženou, mám také rád čas, když si můžeme „zablbnout“ s dětma, i když pro ty starší už je to někdy „trapárna“.

Je něco, co bys chtěl říct nakonec?

Asi to, že jsem vděčný za to, že můžu být součástí našeho týmu, se kterým společně tvoříme dílo pro ty, kteří to opravdu potřebují.

Synovské dilema

Jirka o mamku přišel náhle ve svých 8 letech. Na železničním přejezdu ji v autě smetl vlak. V tom okamžiku se mu změnil rázem celý život. Táta tuto krutou událost opravdu nezvládal, nebyl připravený nést odpovědnost a sestra byla malá. Dosud stála domácnost na zesnulé mamince.

Otec si proto brzy přivedl domů novou partnerku s jejími dvěma dětmi. Chovala se vskutku macešsky. Pro Jirku nastalo doslova peklo. Macecha nepracovala, rodině v rozpočtu pomáhaly vdovský důchod otce a dva sirotčí důchody sourozenců. Z rodiny byl Jirka odebrán v době dospívání, po opakovaných intervencích „sociálky“ z důvodu týrání a zneužívání.

V dětském domově se mu ulevilo. Podařilo se, že dokončil učební obor, pravidelně jezdil k nám do Don Bosca na různé programy, našel tu přátele. Nyní žije sám a má práci. S rodinou, která o něj nejeví zájem, se nestýká. Před časem udělal výjimku. Na pohřbu dědečka se setkal s otcem. Toho týden před pohřbem navštívili exekutoři. Důvod? Neplatil příspěvek na pobyt Jirky v minulosti v dětském domově. Přitom na něj tehdy pobíral sociální dávky. Tak jsou nastavené zákony. Bohužel.

Na pohřbu začalo ze strany otce směrem k synovi citové vydírání: „Ať kouká rychle peníze za tátů zaplatit, když je to kvůli němu!“ Snažíme se Jirku podpořit v tom, aby dokázal otcovu nátlaku odolat, za otcův dluh není odpovědný. Není to snadné. Zatím na otcovy dluhy prostředky ani nemá. Z praxe známe bohužel víc podobných případů, kdy rodiče ze svého již dospělého potomka vymámili vlastně již podruhé finance, které jim nikdy nepatřily. Tak držme Jirkovi palce!

Monika Peterková

Sním o salesiánské rodině, která nosí v srdci ty nejchudší

Další věcí, o které sním (jako o ovoci dvouletého výročí narození sv. Dona Boska, které jsme prožívali jako rok Pánovy milosti), když myslím na salesiánskou rodinu a na přátele Dona Boska po celém světě, je to, co bylo normou jeho života:

nosit v srdci ty nejchudší.

***Především malé a větší děti a mládež.
Ty nejbídnější a nejmíc znevýhodněné.***

Papež František v promluvě k řeholníkům říká: „Probudte svět! Osviďte ho svým prorockým svědectvím, které jde proti proudu.“

V apoštolské exhortaci Evangelii gaudium papež cituje jednoho církevního otce, a to svatého Jana Zlatoústého, který říká: „**Nepodělit se o svoje dobra s chudými, znamená je okrádat a obírat je o živobytí. Dobra, která vlastníme, nejsou naše, ale jejich**“ (EG 57).

***Z promluvy hlavního představeného salesiánů Dona Ángela F. Artima
duben 2016***

Slovo závěrem

Milí čtenáři,

děkujeme všem, kteří nás jakkoliv podporujete. Jsme rádi, že můžeme udržet stálé místo pomoci pro ty mladé lidi, kteří to opravdu potřebují. Přejeme dobré dny!

Pomozte nám nést osudy našich klientů

Mladým lidem z dětských domovů pomáhají dlouhodobé vztahy s našimi pracovníky a stabilní zázemí, které jim vytváříme.

Každoročně pro naši práci znovu sháníme potřebné finanční prostředky.

Každý Váš příspěvek nám pomáhá a je pro nás povzbuzením.

Pomozte nám a přispějte na naši práci. I 100 Kč měsíčně je pro nás důležitým darem.

Sbírkový účet: 2000866436/2010

Podporují nás

Cílem Bulletinu pro příznivce CENTRA DON BOSCO SKM je **představovat aktivity, posílat i příběhy klientů této organizace. Veřejnosti chceme přiblížit problematiku odchodu mladých lidí z ústavní či pěstounské péče. Pokud jsme Vás zaujali a rádi byste se o našich aktivitách dozvíдали pravidelně, kontaktujte nás – budeme Vám zasílat náš Bulletin. Můžete nás pravidelně podporovat, rádi Vás budeme informovat o naší činnosti.**

Bulletin pro příznivce CENTRA DON BOSCO

Informační občasník pobočného spolku Salesiánský klub mládeže, z. s. Centrum Don Bosco, který vychází dvakrát v roce (červen, prosinec).

Vydává: Salesiánský klub mládeže, z. s. Centrum Don Bosco

🏠 Zborovské nám. 2018
530 02 Pardubice

🌐 www.dozivota.cz

✉ naceste@dozivota.cz

📱 /dozivota

Grafika, ilustrace: Vojtěch Peterka

Odpovědný redaktor: Iva Zdražilová

Tel: 774 545 013

E-mail: zdrzilova@dozivota.cz

